

Svar interpellation:

“Varför ökar avhysningarna i Linköping?”

Joakim Hörsing (MP) har i en interpellation ställt följande frågor till mig, här följer mina svar:

Hur ser du på den negativa trenden vad gäller avhysningar i Linköping, inte minst när barn är inblandade?

Varje barnfamilj som drabbas är ett misslyckande men dessvärre så har den ekonomiska situationen i samhället, med bland annat höga räntor och stigande matpriser, varit svår för en del familjer att hantera. Särskilt drabbade är de familjer som redan innan har levt på marginalen. Men det finns alltid hjälp att få via kommunen där både socialförvaltningen och integrations- och arbetsmarknadsförvaltningen för ett vräkningsförebyggande arbete. På socialförvaltningen finns exempelvis ett vräkningsförebyggande team som har tydliga rutiner kring hantering av just barnfamiljer med hyresskulder. Teamet försöker alltid komma i kontakt med de familjer som har hyresskulder för att erbjuda stöd så att hyresskulderna inte resulterar i en faktisk avhysning. Vi kan dock aldrig tvinga någon att ta emot hjälp och stödinsatser, familjerna måste vara villiga att acceptera vår hjälp vilket vi också försöker få dem att göra. I de fall som det har gått så långt att Kronofogden har fattat beslut om avhysning lämnas alltid en orosanmälan för att barnens behov ska säkerställas.

När Linköping införde "Bostad Först" innebar det ett medgivande av principen att bostaden är en rättighet. Hur ser du på uppgiften att åtta barn förlorat sitt permanenta boende?

Det är, som jag nämnde i svaret ovan, ett stort misslyckande när socialtjänsten inte lyckas nå hela vägen fram och att det i slutändan drabbar barn. Kommunens utgångspunkt är alltid att se till barnens bästa och därför jobbar förvaltningen så hårt med att sänka trösklarna till att acceptera hjälp och stödinsatser från socialtjänsten.

Anser du att socialtjänstens verktyg för att bekämpa avhysningar är tillräckliga, eller behövs det mer, exempelvis en rutin för att förhindra avhysning av barnfamiljer med hyresskuld?

Rutiner finns men problemet är att inte alla är villiga att ta emot hjälp från socialtjänsten. Jag anser därför att socialtjänsten generellt behöver få mandat att kunna tvinga individer att ta emot olika former av hjälp och stödinsatser, inte bara kopplat till risk för avhysningar. Socialtjänsten kan göra stor skillnad för individer och familjer men deras arbete bygger på frivillighet och i de fall där den berörda individen/familjen tackar nej till socialtjänstens hjälp finns det inte så mycket mer att göra. Därför lägger vi så stort fokus på att försöka få fler att ta emot hjälp från socialtjänsten men vi hade kunnat nå många fler om socialtjänsten haft större befogenheter att ställa krav.

Annika Krutzén (M)

Kommunalråd och ordförande för social- och omsorgsnämnden